

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ES KIADÓHIVATAL
Budapest, IV. Egyetem-utca 4 sz.

Bűnjelek biztosítása.

Irta: *Virág László* csendőrszázados.

A bűnügyi nyomozásoknál lényeges szerep jut mindazon tárgyaknak, melyek az elkövetett bűncselekmény-nyel bármilyen összefüggésben vannak, s mint ilyenek, bűnjeleknek nevezetnek.

Ezeket a tárgyakat két osztályba sorolhatjuk. Az egyik csak arra való, hogy a nyomozó közegnek a nyomozás irányítására szolgáljon, a másik pedig bizonyítékot képez a tettes vagy tettesek kiltétere nézve. Az előbbiek elősegítik a nyomozás sikeres lehozolását, utóbbiak a jogerős marasztaló ítélet hozatalát.

Mindkét szempontból fontos, hogy ezek a tárgyak s a velük kapcsolatos minden jelenség vagy körülmény a legelősebb megfigyelés alá vétessenek s állapotukból észszerű következtetések vonassanak le s a bűnjel rejlő bizonyító erő felfejeztessék a nyomozó közeg által, s biztosítsák az ítélezni hivatott bírák részére is, mert csak úgy remélhető, hogy a nyomozással összekötött sok utánpótlás nem vész kárba.

Mintán a tárgyak az időjárás változásainak, romlandóságnak, szándékos vagy tudatlanságból keletkeztető megrongálásnak lehetnek kitéve, a nyomozó közegnek a tudás és előrelátás minden fegyverével kell rendelkeznie, hogy minden okot, a mi a bűnjelül szolgáló tárgyak megsemmisülését, megváltozását előidézheti, attól távol tartson, s minden igyekezete abban összpontosuljon, hogy a tárgyak változatlansága biztosítsassék.

Mintán a csendőrség legtöbbszörre állomásán kívül vagy attól távolosodó községekben nyomoz, a legtöbbször nincs abban a helyzetben, hogy a bűnjelül szolgáló tárgyakat közvetlenül a bíróságnak szolgáltatassa be, hanem kénytelen azokat, ha nagyobb terjedelműek, súlyosak vagy romlandók, vagy ha élő állatokról van szó, ezeket is a legközelebbi községi elöljáróságnak adni át.

Igen értékes vagy fontos bűncselekményből származó bűnjelek, mert utóbbiak esetén a helyszínen a vizsgálóbíró személyesen szokott megjelenni és a bűnjelek elszállításán iránt intézkedni, legnagyobb részét ugyanis csak a bíróságnak való beszolgáltatásig lévén őrizetünkben, a megváltoztatástól vagy megsemmisítéstől kellő elővigyá-

zat mellett könnyen megóvhatók, de nehezebb azoknak a változatlan megőrzését a bíróság részére is biztosítani, melyeket a községi elöljáróságoknak szoktunk átadni.

És miben leli ez magyarázatát? Abban, hogy az ország nagy részében a községekben nincs jegyző, hanem egy, a körülményekhez képest választható községi bíró található csak, kiknek megint egy jó része nem rendelkezik annyi ismerettel és körültekintéssel, hogy a bűnjel változatlan megőrzésének fontosságát beláthatnák vagy annak bármilyen néven nevezendő jelentőségét elismernék. Sőt nem ritka eset, hogy az ilyen tárgyakkal a községi házban gyermekek játszanak, azt a házhoz tartozók használják vagy a bíró tudatlansága, avagy tan rosszakaratú közbenjárása mellett kieserélik, megváltoztatják stb. De a községi bírok éppen a miatt, mert a bűntettek tudják, hogy bizonyos időig az ő őrizetükben marad a bűncselekményeket igazoló tárgy, számtalanszor fenyegetésnek vannak kitéve utóbbiak részéről, s ha nyulaztatják, hamar kétségbeesnek s a büntetettek szájába szerint cselekezzenek. Nem ritka azután az is, hogy az ily tárgyaknak teljesen nyoma vész.

Csak nem régtörtént meg, hogy egy szabálytalan háló udattól át a községi elöljáróságnak, s mikor a közigazgatási hatósághoz be lett a bűnjel szolgáltatva, a postaosonmághól 5 □-cm. szemű háló került elő. Az eljáró csendőrről vigyázatlansága folytán keletkezhetett csak a kudarc, mert nem volt óvatos; a hálót ugyanis azon módon, a hogy elkobozta, a községi bírónak adta át, s a beszolgáltatás előtt a hálót a rudjáról levették és egy szabályosul kieserélték. Ha összecsonmagolta volna papírba vagy rongyba és lepecsételte volna, elejét vehette volna az alkalmasszerű turpisságnak.

Egy más alkalommal és más községben esonkitott, piszkos mérlegmelyek koboztattak el és udattak át szám szerint a községi elöljáróságnak, s mikor a főszolgabíróhoz beszolgáltatottak, már fényesre voltak tisztítva és a rondes súlyértéknek feleltek meg. Nyilván a bíró gondatlansága vagy összejátszása folytán a bűnjelek ki lettek esorelvo megint csak a miatt, hogy a járőr nem volt óvatos s nem számolt az eshetőségekkel.

Egy alkalommal pedig egy lopásból származó féléves

Villamos és gőzerőre berendezett gyár távolról nem képes olcsón üzem és jó hangszert szállítani, mint **REMÉNYI MIHÁLY**, a Ludovika Akadémia házi hangszerkészítője. Azért ne vásároljon semmiféle hangszert, legyen az hógordónka, cimbalom, harmonium, harmonika, fa-, bőrfúvó-hangszer, húr, stb., míg **Rományi** legújabb képe árjegyzékét át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldetik **Budapestről, Király-u. 58** külön költségvetés díjtalanul. Kívétel a világ minden részébe nagyban és kicsinyben. Az összes hangszerek javítása szakszerűen és olcsón. — Minden hangszerről külön külön árjegyzék kerendő.

tinó lett átadva a községi előjáróságnak, mint bünjel, mely a csendőrök által az orgazdától vétetett őrizetbe, s a községi kisbírónak adatott ki gondozás végett. A kisbírótól valaki a borjut — hogy ki, soha sem derült ki — még a következő héten ellopta, s az résztint mert röstellette a dolgot, hogy az őrizetére bizott állatot visszaköveteléskor rendelkezésre bocsátani nem tudja, de valami következményektől is tartott, — pedig ártatlannak bizonyult a dologban — egy az őrizetében volt állathoz hasonlót vett a saját pénzén, s természetes, hogy a bírói szemlekor a tettes tagadta, hogy ő azt lopta volna, a káros fél pedig odanyilatkozott, hogy úgy nézi, mintba az a borju nem olyan lenne, mint az öve volt. A kisbíró sunyított, de egy korcsmai megfélekedése közben elárulta, hogy a borju ellopása által károsodott. Persze a bizonyítás utólag helyreüttetett, s a büntettes azért megfelelő büntetését elvette.

Hiszszük, hogy ezen néhány példa eléggé igazolja, hogy mennyire megszínli az igazságszolgáltatás, ha a nyomozó közeg nem elég óvatos és előrelátó.

De hát hogy az ilyen meglepetéseknek elejét vehessük, miként kell eljárunk?

A mint minden egyes bűneset nyomozására külön utastást adni lehetetlen, úgy erre nevezve is áll az, de általánosságban a mi viszonyainkhoz mérten mégis lehet irányelveket felállítani, még pedig:

Ha élő állatokat adunk át a községi előjáróságnak, azoknak a leltüzetesebb leírását szerkeszszük meg magunknak. Az átadást mindig legalább két megbízható tanu jelenlétében eszközöljük, s a leírás nyomán e tanuk figyelmét az állatok különös ismertető jeleire hívjuk fel s figyelmeztessük őket arra, hogy az állatot vagy állatokat alaposan nézzék meg, s jól jegyezzék meg kinézésüket (falusi ember ezt úgyis könnyen teszi, mert ért hozzá), mert esetleg a bíróság előtt kell azt igazolniok hit alatt. Már az átadáskor érdeklődünk, hogy az átadandó állat vagy állatok kinek a felügyeletére fognak bízni, megbízható ember e az, s ha annak nem látszik, fel kell hívni erre a községi előjáró figyelmét. A fennebbi két tanu jelenlétében, ha a káros jelen van, ő vele s más hitelt érdemlő tanukkal kell igazoltatni, hogy az élő állat az övé, s végül — ha ennek különös akadálya nem lenne — közre kell hatni, hogy a befoglalás alól való feloldásig a községi előjáróság az állatot vagy állatokat a káros fél gondozására bizza és ezt a bíróságnak is jelentse be.

Romlandó tárgyakra nézve körülbelül ugyanezek állanak. Ezeknél figyelemmel kell lenni arra, hogy ha a káros ismeretlen, elárverezés alá kerülnek és így mihamarabb veszendőbe mennek. Tehát a súly, minőség, mennyiség megbízható tanuk jelenlétében állapítandó meg, s ha már mást tenni nem lehet, legalább a tartály: fűzék, ládika, hordó, zsák, zacskó stb., melyekben tartattak, változatlanul biztositandók.

Gabonaműveknél megbízható egyének jelenlétében állapítandó meg a lopott gabona neme, súly, vagy ürmérték szerinti mennyisége és a károséval való azonos-sága s az elvitelére használt zsák, kosár, láda stb. tartályok milyensége, körülbelüli befogadóképessége, ismertető jele, és szám szerinti mennyisége, s a mennyiben ez lehetséges, az ellopott gabonával azonos gabonából egy-két kilónyi külön csomagban kellőleg lepecsételve adandó őrizetbe azért, hogy szakértőleg is meg lehessen állapítani vajjon a lopott és a káros tulajdonában lévő gabona azonos-e.

A bármilyen úton őrizetbe vett gabona tartályában lezárandó és a községi előjáróság, valamint a járőrvezető pecsétjével ellátandó, még pedig aként, hogy a pecsét eltávolítása, vagy megromlása nélkül a gabonához férni ne lehessen. Zsák és zacskók lepecsételésénél különös gonddal kell lenni arra, hogy az azon létező varrások tökéletesek-e és hogy egy és ugyanazon czérna vagy fonállal vannak-e varrva, mert ha az őrizetbe adáskor megállapítatik, hogy csakis egyféle anyagu fonal vagy varrás van rajta, s a varrás sehol sem ernyedt, bizonyos, hogy valamelyes manipuláció szülheti a később felfedezhető eltéréseket.

Gazdasági eszközök, házi szerek, ruházati cikkek, butorok, betörő-, vagy a lopás eszközlését elősegítő más szerszámoknál és eszközöknél, ha már megállapított, hogy azok minőségük, jegyük, a rajtuk lévő nyomok, sérülések folytán igazolják a büntettes kilétét, vagy magának a büntettnak elkövetését és annak módját, főleg arra kell törekedni, hogy ezen bizonyító erejük ne meheessen veszendőbe.

Pl.: Egy ajtó felfeszítésénél használt véső kerül meg lázkutatás alkalmával a gyanúsított birtokában és a véső a rajta lévő csorbaságával együtt a legpontosabban beleillik a feszítés okozta mélyedésbe; ekkor nemcsak a vésőt kell biztosítanunk, hanem az ajtófélen talált nyomot is. A vésőt legezészerűbb papirba, vagy vászongyöngybe csomagolni, spárgával átkötni és lepecsételni, az ajtófélen lévő nyomokra pedig erős kéregpapírt, de még czélszerűbb valami vászondarabot is borítani és annak széleit pecséttel ellátni s a bázbelieket figyelmeztetni, hogy bírói intézkedésig a pecsétet levenni, vagy megsérteni nem szabad.

Vagy ha egy fejsze, kasza, kés, kalapács a kérdésben forgó bünjel, melynek igazoló ereje abban rejlik, hogy gszárjegyénél, vagy a rajta lévő vörnyomoknál fogva igazolható a bünös tettsége, mert a kereskedő, hol az illető tárgy vásároltatott ezt, s hogy a vásárló ki volt, igazolja, vagy az okozott sérülés természete bizonyítja, hogy a tett az illető tárggyal követtetett el, arra kell törekedni, hogy ezek a jelek, nyomok maradjanak meg változatlanul, tehát papirba, vagy vászonba göngyölve kell őket lepecsételni s gondoskodni arról is, hogy a vasból készült tárgyak száraz helyen tartassanak, nehogy az elrozsdásodás veszélyének legyenek kitéve.

A legjobb órák,

legszilárdabb ékszerek, egyszerűtől a legdrágábbig, ugy készpénz, mint részletfizetésre 10 évi jótállás mellett kaphatók

BRAUSWETTER JANOS

művésznél Szegeden.
Javítások 5 évi jótállás mellett.
Arjogyzék ingyen!

Oly tárgyak elcsomagolásánál, a melyeken vérnyomok vannak, gond legyen arra is, hogy azok csak akkor csomagoltassanak el, mikor a nyomok már teljesen szárazak.

Vászonneműekben netán létező monogrammok, kifejlesztett monogrammok átfoltozott, vagy jól kivehető nyomai, a bennük sokszor található, s csak a világosság felé tartva felfedezhető gyárjegyek, víznyomatok stb., a nyomoknál jóval nagyobb s mindkét oldalon reá helyezendő vászondarab, vagy papírszeletek segítségével mindkét oldalon lepecsételendők, hogy ahhoz férni felfedezhetetlen csalafintasággal, vagy erőszak nélkül ne lehesse.

Minden oly esetben, mikor igen fontos, vagy szövényes esetekről van szó, vagy pedig az ellenfél agyafurtsága azt úgy kívánja, továbbá pénzek, értékpapírok, drágább ékszerek, ezüst, vagy aranyneműeknél minden lehető el kell követni, sőt a kiadásoktól sem szabad visszariadni, ha ez más úton el nem érhető, hogy a bűnjelek változatlan állapotukban közvetlenül a vizsgálóbíró, vagy az illetékes hatóság kezébe adassanak át, s minden közvetítés kizárassék. Ezer meg ezer visszaélési eset és csalafintaság volna felsorolható, melynek mindig az volt a czélzata, hogy az őrizet alá adott bűnjelek megsemmisítése, megváltoztatása, vagy ellopása által azoknak bizonyító ereje megszüntetessék s éppen a csendőrség működési területének igen sokfélesége és különböző viszonyai mellett, ha nem vagyunk elég óvatosak, fordulnak elő ezen csalafintaságok leggyakrabban.

Magától értetődő, hogy minden oly esetben, mikor nem közvetlenül a bíróságnak, vagy hatóságnak adunk őrizetbe bűnjeleket, tekintet nélkül arra, hogy ki veszi azokat át, de különösen akkor, ha azt tapasztaljuk, hogy az átvevő községi előjárósági tag nincs tisztában ezek megőrzése körüli teendőivel és kötelességeivel, főleg a bűnjel változatlan megőrzésének fontosságával, csak nyomozásaink sikerét kockáztatnánk, ha az illető átvevőt erre ki nem oktattuk és nem figyelmeztetnők azon törvényes következményekre, melyek az átvett bűnjeleknek az ő gondatlansága folytán való elveszése, megrongálódása, kicserélése, vagy szándékos megváltoztatásából reá háramlanának. Tehát ezt úgy a magunk, mint az igazságszolgáltatás, valamint az átvevő érdekében még akkor se mulasszuk el, ha az illető átvevővel szemben az ily kioktatással, vagy figyelmeztetéssel akár a századik vagy ezredik ismétlésbe bocsájtjuk is, mert a tapasztalat azt igazolja, hogy a legtöbb községi előjárósági tag, alig hogy a járőr kezdi figyelmeztetni, azzal vág vissza, hogy ő tudja már a dolgát, s hogy mielőbb végezhesse, igyekezik a bűnjelet gyorsan átvenni, és sokszor még a járőr előtt a sarokba dobja a többi lim-lom közé.

De tovább is kell menni. Az ily bűnjelek, míg a

biróság kezében nincsenek, teljes biztonságban sincsenek. Ezért minden szolgálati járat alkalmával meg kell győződni, hogy az átadott bűnjelek meg vannak-e, hol, és a czélnak megfelelően őriztetnek-e? Bármily bátrányos észrevétel esetén, ha a figyelmeztetésnek, vagy megintésnek eredménye nem volna, sürgős intézkedés végett az illetékes bíróságnak vagy hatóságnak azonnal jelentést kell tenni.

A nyomozó közegnek legfőbb érdeme, ha ésszel, körültekintéssel működvén, bűnjelekkel tudja igazolni azon állítását, hogy X vagy Y a tettes, s ha nemcsak a tettet tudja előkeríteni, de az okozott kár valamelyes, vagy még szebb ba teljes megtérülését tudja elérni, tebát ne hagyjuk nyitva a bűnösök részére azon hátsó ajtót sem, melyen keresztül alatomosan megtámadhatják fáradságos munkánkat és semmivé tehetik sikerünket, hanem ésszel és előrelátással *biztosítsuk a bűnjeleket.*

Az én első szolgálatom.

(Egy csendőr naplójából.)

Irta: Pfeiffer Károly csendőrszázados.

(Folytatás.)

Utunk egy kurta kocsmá előtt vezetett el; az ivószoba nyitott ajtaján őrmesterem bekémlelt. A kecskelábu asztalra könyökölten karjára támasztott fejjel egy középkörü, borzas szőke haju, sáppadt arczu, parasztruhás férfi bóbiskolt, előtte félig kiivott pálinkás üveg. — Jól jegyezze meg magának ezt az arcot, próbacsendőr — sugta őrmesterem — s aztán tovább indulva bangosan folytatta — a munkaidőben kocsmában dőzsölők közül kerülnek ki többnyire a közártalmu egyenek. Asszony, iszákosság és féktelen pénzvágy a kuforrása minden bünténynek! Lássá ez az ember három év előtt még jómódu parasztgazda volt a községben; szeretőt kezdett tartani, nejét egy év alatt sirba vitte a bánat. Előbb az ingóságok, aztán a földek kerültek idegen kézre; ma rozoga kunybján kívül már semmije sincs; tartok attól, hogy szenvedélyévé vált az iszákosság s legközelebb már bűnbe kergeti...

Eközben a községházához érkeztünk, hol a községi bíró, egy pufók képű, veres orru, poczakos emberke, kezében a hagyományos, álligig erő mogyorófabottal elénk szaladt azzal, hogy éppen jókor jövünk, mert a megelőző éjjelen lopás történt a községben.

— Jöjjön csak ide, Gábrisné — szólta a községház előtti lóczán sirdogáló parasztaasszonyra — itt az őrmester úr, majd előkerül a föld fenekéből is a kecskéje, csak jól adja fel az esetet.

Nem sok biztatás kellett a jó asszonynak. Siránkozó, szapora hangon panasolta el, hogy özvegy asszony létére a gonosz emberek az éjjel megfosztották

Fekete könyv

eredeti bűnügyi és detektív-történetek gyűjteménye.

Irta dr. Guthi Soma. Eddig a következők jelentek meg: I. A véu kopó II. Világházi bűnök. III. Tuzár mester. IV. Az éjszakai Budapest. — Sajjó alatt: V. Az urnogok világa. VI. Híres szőlőhámosok. VII. Tuzár külföldi sikerei. VIII. Gyanus őrizőnőnk IX. Mik történtek a föld alatt? X. Modern bűnözők — Minden kötet 200 oldal leírásallemmel. — Megrendelhető 2 koronás havi részletfizetésre is! — KUNOSSY, SZILÁGYI és TÁRSA könyvkiadóhivatala, Budapest, IV., Semmelweis-utca 14. Napp képos könyv- és kép-árnyék inges és bírá

Árn kötetenként csak 2 kor. A teljes 10 kötetből álló sorozat 20 K. — Megrendelhető 2 koronás havi részletfizetésre is! — KUNOSSY, SZILÁGYI és TÁRSA könyvkiadóhivatala, Budapest, IV., Semmelweis-utca 14. Napp képos könyv- és kép-árnyék inges és bírá

egyetlen kenyéradójától, fekete, jól tejelő kecskéjétől. A szomszédok 40 koronára becsülték az árát, de ne legyen özv. Kiss Gáborné a neve. ha odaadta volna a fél világért; mert az éppen csak hogy beszélni nem tudott . . . ; a nagy dicséretnek még tán ma sem lenne vége, ha őrmesterem félbe nem szakítja.

— Vezessen oda, a honnan ellopták azt a kecskét.

Égtem a kíváncsiságtól, de kissé kételkedtem is magamban, hogy miként fogja őrmesterem előkeríteni a kecskét a semmiből? Megkettőztetett figyelemmel kísértem minden mozdulatát.

Alig hogy egyik félre eső utcában özv. Kissné asszonyunk házához értünk, őrmesterem, hogy jobban láthasson, előrehajolva, a bejárat előtti hidacsokát, majd az udvart egészen az istállóig lépésről-lépésre figyelmesen átvizsgálta, s ugyanígy az istálló ajtajától a mezőre kivezető ajtóig alaposan végig nézte a sáros talajt. Aztán ismét visszatért az istállóba, s a kecske hült helyén a rozoga és elég szemetes padlózatot vette szemügyre. Egy jól felismerhető kecskenyom szélességéről és hosszúságáról papírszalagon czeruzával méretet vett föl. Majd szemébe ötlött, hogy a jászol oldalán egy kötél darab csüng le. Azzal volt odakötve a kecske. A tolvajnak nem volt ideje a kötélcsomót leoldani, hát elvágta a kötelet s másik felét a kecskével együtt elvitte. Ezt a csomót most őrmesterem kioldozta, s miután a kötélet mindkét végét figyelmesen megvizsgálta, járőr-táskájába csuszattatta.

— Mondja csak, Gábrisné asszony, — fordult most izzadságtól gyöngyöző arcczal őrmesterem a szögletben siránkozó asszony felé — mi baja volt a kecske hátsó bal lábának?

— Teremtő szent Isten! — sipított az s csodálkozva összecsapta kezeit. — Hát őrmester ur azt is tudja, hogy egyik körme hiányzott a bal lábán? Még gida korában elhullatta a pajkossága miatt.

— Van-e nénemasszonynak valaki ellen gyanuja? — kérde tovább őrmesterem jegyzék-könyvecskéjébe jegyezgetve.

— Jaj hiszen csak volna, — szólt szikrázó szemekkel felegyenesedve az asszony — tiz körmömmel vájnám ki mind a két szemét, ha Góliát fia lenne is!

— Majd mi nézünk hát kecskéje után — szólt biztatólag őrmesterem, s a községi bírót maga előtt az istállóból kitolva, kérte ezt, hogy a nyomozás tovább folytatásához, minthogy házkutatást is fog tartani, kerítsen elő még egy községi közeget és azzal jöjjön utánunk az alvág felé, hol az oláhok laknak.

— Tartok attól, — szólt őrmesterem a mint magunkra maradtunk, hogy a kecskének csak a bőrét találjuk; a husából azóta már lakmározhattak. Kecskét, borjút, malacot, juhot pulykát, libát, kacsát egyenkint többnyire azok és akkor szoktak lopni, a mikor és a ki olcsón jól akar lakni.

— Ez mind szép, — gondolám magamban — de hogy miképp kapjuk meg hár a kecske bőrét, ezt szeretném tudni.

Alig hogy a községi bíró egy esküdttel beért bennünket, őrmesterem, ki eddig gondolatba mélyedten, lesütött fejjel léptetett mellettem, hirtelen visszatekintett egy házikó felé, mely előtt már elhaladtunk volt. Az őrmester tekintetét követve annyit még én is láthattam, hogy a ház szögletén egy utánunk leskelődő fej eltűnik.

— Jó helyt járunk — szólt őrmesterem maga után intve bennünket és gyors léptekkel az udvarra siettünk. A leskelődő fej tulajdonosa ott ült már nyitott ajtója küszöbén s kurtaszáru pipájából ugyancsak szitta a — levegőt, mert biz az füstölni sehogya sem akart. Apró szürke szemeivel bozontos szemöldöke alól csodálkozva nézett ránk, mintha most vett volna csak bennünket észre. Ünneplőbe volt öltözve, mert nagy oláh ünnep volt.

— Buna Zua, Juonye! — köszönté őrmesterem a ház urát, aztán a nehézkesen felállott Juon mögött a szoba ajtaját hehuzva, engem az ajtóhoz állított, rám parancsolva, hogy: — Lélek az ajtón se be, se ki!

Juont pedig bizalmasan karon fogva hátrafelé vitte az udvaron. Látszott, hogy régóta ismerik egymást. Halkan folyt köztük a párbeszéd, úgy hogy szavaikat alig érthetém. Őrmesterem mindjárt a szeg fejére ütött kérdésével.

— Hol van az éjjel szerzett kecske, János öcsém?

— Miféle kecske? Ha azt gondolja az őrmester úr, hogy azt is én vittem el, hát keresse meg! — volt rá a durczás felelet.

— Jobb lesz, ha őszintén beszél velem, fiam, mert tudhatja, ha keresni kezdem, meg is találom! — válaszolta az őrmesterem.

— Azt szeretném látni! — szólt Juon még kihívóbban, s ujra szájába bökte a pipáját.

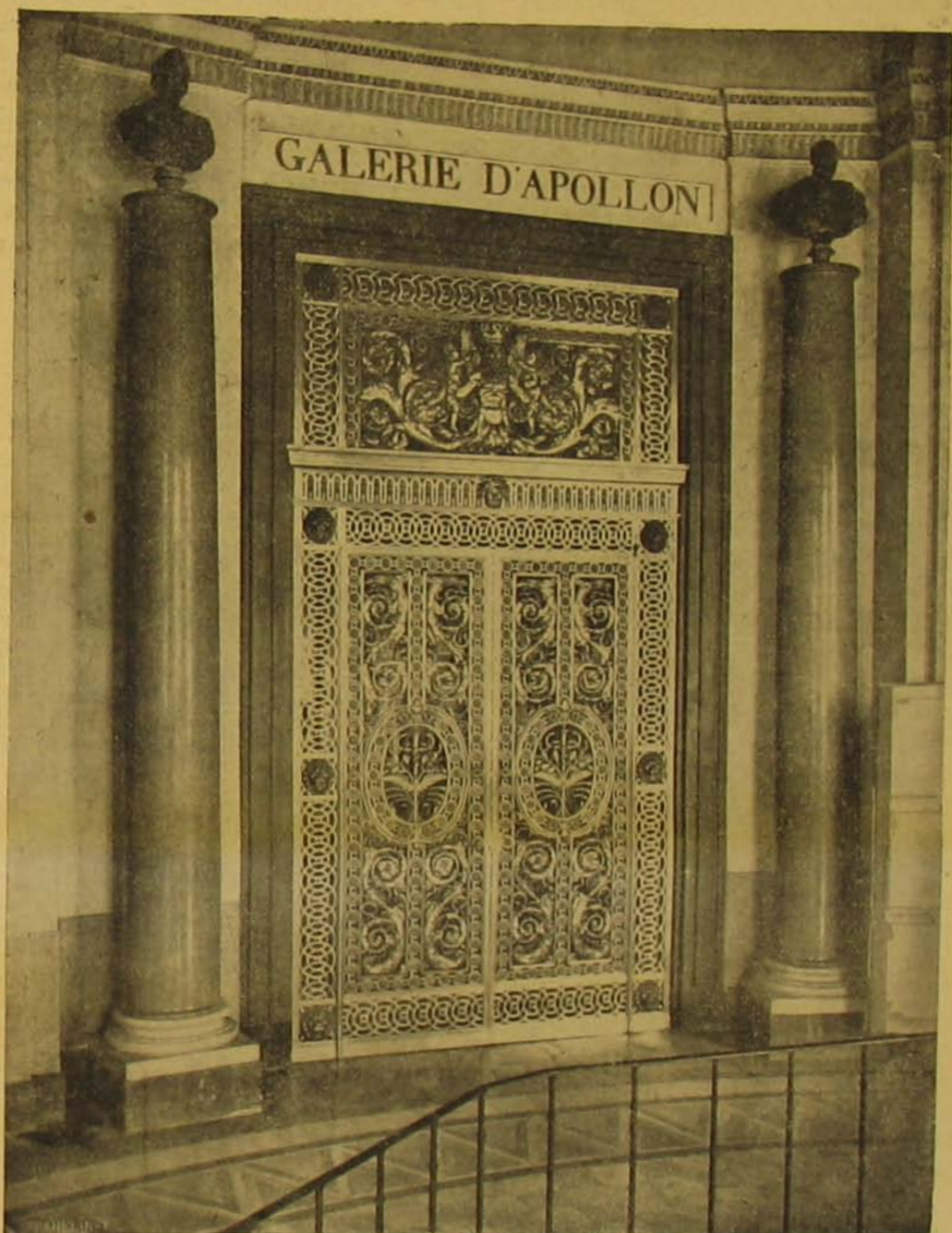
Az udvar végében levő félfedelű félszer alá érkeztek a párbeszéd közben, s mivel a kerítés megakadályozta a tovább haladásban, természetesen ott álltak meg, őrmesterem beszédközben fürkésző szemekkel a talajt vizsgálgatta, majd hirtelen fejük felett a félszer fedelére nézett.

— Hát biz azt, fájdalom, élve már meg nem láthatjuk, János úr, — enyelgett tovább őrmesterem — megnyuzta azt már kend ezen a helyen; hanem ha már oly jól el tudta rejteni a bőrét, husát, mi a macskáért tudta itt feledni fejről a kötelet?

Delikvensünk úgy felkapta e szavakra fejét, mintha vipera csipte volna nyakcsigolyájába, a pipa is kiesett szájából s aztán elfogultan lépett őrmesteremtől egy lépést távolabb.

— Bíró uram, jöjjön és legyen szives oldozza le a kötelet a gerendáról — s felmutatott őrmesterem a félszer fedelére — mert ha én oldom le, ez a Juon még esküt tesz rá, hogy büvészkedve leoldás közben kicsérletem.

— Nem, esküszöm biz én, — szólalt meg alázatos hangon a delikvens, mialatt a bíró egy bakra felkapasz-

Az Apollo-terem ajtaja a párizsi Louvroban, a melyen át a tolvajok be akartak jutni.

kodva, leoldozta a kötelet — az őrmester ur az ördög-
gel czimborál.

— Na, bíró uram, most keresse meg a kötélnek
azt a végét, a melyik késsel lett bemetszve s tartsa
felém!

De már erre én is megfedekeztem a kapott parancs-
ról s kíváncsiságom odabajtott a bíró háta mögé.

Ősparancsnokom lassan előkereste járőrtáskájából a
helyszini szemlekor odarejtett kötélrészletet s vágott
végét oda illesztette az eléje nyújtott kötélmeteszetre —
biz az hajszálra összekövött. Astán odaszól Juonnak:

— A kötél megvan János öcsém, most magán a sor,

hogy előadja a kecske bőrét és a még el nem fogyasz-
tott húst.

Kezeit mellén bűnbánóan összefogva, szótlánul indult
delikvensünk a lakház mögötti konyhakert felé. A kert
sövényéből egy kapát huzott elő s azzal egy helyen a
sáros földet széthuzva 20—30 cm. mélységben előtűnt
a földalatti verem faajtócskája. Biz arra mi soha rá
nem akadtunk volna! A községi esküdt hamarosan
kiadogatta a fölnégyelt kecske három czombját. A kecske
feje káposztában főtt a kunyhó szabad tűzhelyén; a
hiányzó czombból paprikást reggelizett az öt tagból
álló család. A kecske bőre a harmadik szomszéd üres

kukoriczakashában volt — ennek tudán kívül — kite-
ritve. A teljesen megtört Krecsun Juont őrmesterem
annak kijelentésével, hogy az elkobzott bőr és hús
a község előljárósága őrzetében marad, ő pedig lopás
miatt a poklosi kir. járásbíróshoz feljelentetik — jó
tanácsokkal ellátva a községházától bazabocsátotia.

Oly érthetetlen, talányszerű volt előttem őrmesterem-
nek e nyomozás körüli eljárása. hogy a mint a község-
házánál magunkra maradtunk, nem állhattam meg,
hogy szóvá ne tegyem azt.

— Csak addig fog ön előtt eljárásom rejtély maradni,
mig meg nem mondom a nyitját! — felelte az őrmesterem.
— Minden nyomozásnál legelső teendője a járőrnek azt
megállapítani, hogy ismerős, vagy a helyi viszonyokkal
ismeretlen ember követte-e el a tettet? Az alapos hely-
szini szemle adhat erre csak kétséget kizáró bizonyíté-
kot. Hiába kerestem a kecske nyomait a kapu előtt és
az udvaron; ellenben ráakadtam az istállóajtóban s a
sárban könnyen követhettem a mező felé az irányt,
melyben akarata ellenére a kecskét huzva vitték —
erre enged következtetni az, hogy több helyen a sárban
a kecskének mind a négy lába előrecsuszott nyomot
hagyott. Ki vihette a kertek felé a kecskét, s ki tud-
hatta azt, hogy az irányban is kapu vezet? Nemde az,
a ki ismerte, tudta ezt! Tehát ismerős egyén, ki bizo-
nyára az én örskörletemből való. Megejtendő nyomo-
zásomhoz ennek biztos tudata adta meg az alapot. És
tovább ekkép kombináltam magamban: Ismerős ember
követte el a tettet; mivel egy kecskét lopott: azt csak
haszonélvezeti és nem üzérkedési célból lopta. Azért
lopta most, hogy a mai oláh ünnepen busoedelhez jusson,
tehát oláh kellett legyen a tettes. Azt, hogy éppen Krecsun
Juon volt e a tettes, — mivel több román közértalmu
egyént ismerek a községben — természetesen nem tud-
hattam. A mint azonban ennek lakbáza előtt elhaladva
észrevettem, hogy ajtaja nyitva van, ellene irányult
gyanum bárom okból: 1-szor mert honn volt; 2-szor
mert hasonló körülmények közt egy év előtt lihalopáson
értem; 3-szor mert a nyitott ajtó arra engedett követ-
keztetni, hogy tudomással bir már a megindított nyo-
mozásról, s a tolvajoknál szokásos kíváncsisággal utá-
nunk leskelődik. Hogy ez utóbbi föltévésem helyes
voltáról meggyőződjem, tovább haladtam a ház előtt,
mind addig, míg ideje lebetett az ipének a ház szög-
letéig előjönni a leskelődés folytatására, hirtelen vissza-
fordulva, az eltűnt leskelődő fejről tudtam rögtön, hogy
az a tettes feje volt. A mint közel hajolva szóba álltam
vele, lehetéteből megtudtam, hogy ő is kecskét kapni
nem fogunk, mert gyanúsítottom hagymás tokán szagot
égett ki.

— De a kötél, őrmester ur, a kötélről honnan
tudhatta, hogy ott csüng a félszer alatt?

— Nem restellem beismerni, fiam, — szólt bajusza
lalatt hamiskásan nevetve őrmesterem — hogy annak
feloldozása — ahogy ez a nyomozásoknál számtalanszor
meg szokott történni — pusztán véletlennek köszönhető.

Mikor a félszer alatt álltunk, fejünk fölött a fedőnádat
veréb vagy egér megbolygatta és egy szilánk kalapomra
pottyant, hát fölnéztem oda önkéntelenül s megpillan-
tottam a kötelet, mely egy fadarabbal a nyuzás ezéljából
volt odakötözve. A rejtély meg volt oldva! Mint ebből is
láthatja, fiam, a nyomozáshoz nem kell egyéb, mint jó
személyi ismeret; következtetések helyes láncolata és
egy kis — véletlen szerencse! De most induljunk
tovább a sárréti tanya felé, mert már is megkértünk!

(Vége köv.)

KÉPEINKHEZ.

Tolvajhadjárat a remekművek ellen.

A miért az egész művelt világ érthető és el nem itél-
hető irigységgel tekint a francia köztársaság muzeumai
felé: az antik és az újabbkori művészet remekeiben és
csodáiban való tulságos gazdagsága francziáknak immár —
gondot okoz. Örömet is, természetesen, de gondot, sőt
keserüséget is, különösen mióta titokzatos, bűvészek
módjára ügyes, hibetetlenül merész és hibetetlenül sze-
rencsés betörők valósággal rákaptak a respublika kin-
cseire. Divat, veszedelmes és kegyetlen divat a muzeu-
mok megdézsmálása, még pedig mindig ott, a hol leg-
jobban fáj, a hol a legkívánatosabb a zsákmány, és a
hol — hibetetlen, de igaz — legkisebb az őrzők óva-
tossága.

Harmincz nap alatt négy olyan betörést követtek el —
egyét a francia-belga határon, hármát a köztársaság-
ban — a mely örökös hírűvé tenné ezeknek a boszor-
kányos zseviványoknak a nevét. Föltéve, ha tudnák a
nevöket. De a gonosztettek sorában éppen azok a leg-
nevezetesebbek, a melyeknek a szerzői szerények, ho-
mályban maradnak, szóval: névtelen hősök. Courtrais-
ben, megirták az ujságok, a székesegyház restaurálása
során ellopták Van Dyck egyik legpompásabb vásznát,
a Keresztről való levétell, a mely — ha lehet így mon-
dani — testvérek között is megért háromnegyed milliót.
A vászon magassága körülbelül négy méter, a szélessége
több kettőnél. Hová tebették a rablók ezt a hatalmas
képet? Semmiféle műkereskedő meg nem veszi, mert
az orgazdaság volna. Azonfölül, a megkárosított város
húszezer frank jutalmat ígér annak, a ki a remekmű
nyomára vezet. Melyik műkereskedő, ha fölkinálják
neki az ellopott képet, nem kap inkább a húszezer
biztos frankon, a mivel együtt megmarad a becsület is,
mintsem a bizonytalan vásáron, a melyre busásan rá-
fizethet, esetleg néhány esztendői fogsággal is? Nem
kell magyarázatni, annyira nyilvánvaló a dolog, hogy
azt a képet valaki ellopatta. A tolvajok szerződött em-
berek voltak. Nem bizonytalan haszonért, hanem biztos
fizetésért loptak.

A köztársaságban három lopás következett egymás-
után — eddig. Egy hónap alatt. Az elsőnek a színhelye
Pouen volt, a melynek a muzeuma különösen régi ér-
mekben és pénzekben, azonfölül csodaszép limoges-i
zománczmunkákban gazdag. Itt éppen ezeket az emai-
lokat akarták olvinni. Még pedig nagyon akarták.
Annyira óvatosak voltak, hogy a szekrényeknek az
üvegét nem törték össze, hanem a zárat nyitogatták
finom szerszámokkal. Négy darab zománczos képet —
mindegyik néhány ezer frank — már megkerítettek.
Éppen a második üvegszekrényt fessegették, a mikor zajt

Az Apolló-terem a párisi Louvrebán, a hol lopást kíséreltek meg.

hallottak. Arra hanyutt-homlok elmenekültek. A szák-mányt persze magukkal vitték. Mi történt? Lent, a múzeum földszintjén, a portásnak a kis gyermeke, afféle szopós baba, éjszaka idején fölsírt. Ez volt az egész. De mire a vékonyka hangok följutottak a gonosztevők fülébe, ijedelmes zajt csinált belőlük a fölzaklatott képzelődés.

A második lopás már nem végződött ilyen jól. Vagyis a múzeumba nézve nem jól. Mert a tolvajok elégedettek lehetnek. Két *Fragonard*, két *Boucher* és egy *Vanloo* képet, valamint egy nagyértékű, elefántcsontra festett miniatúrát vitték magukkal *Amiens* birneves, rendkívül gazdag képtárából. Ennek a lopásnak a terve annyira

vakmerő, a végrehajtásra annyira bravuros, hogy nem lehetne elhinni, ha nem tanuskodnék róla hétszáz ezer frank ára képnak az eltűnése. Mert miről is van a szó? Az amiensi múzeum modern épület, fölszerelve mind azzal, ami benne lévő holmit tüztől, víztől, tolvajoktól megóvhatja. Minden ajtó, minden ablak villanyvezetékekkel van odakapcsolva a portás szobájához, elég megérinteni akár ajtót, akár ablakot és a villamos csengők szava fölveri az egész biztat. Rendes úton az amiensi múzeumba nem egy ember, de egy légy sem juthat be éjjel. A tolvajok mégis bejutottak. Még pedig ilyenformán: Az épület egyik sarkán föl a tetőig vilámlámpák húzódnak. Azon fölkapaszkodtak az ere-

HIREK.

szig. Ott fölvetették magukat a tetőre, a mely üvegből való. Az egész tető azonban apró tornyokból van összealkotva, a melyek között sehol nincs szélesebb ut negyven centiméternél.

Húsz ilyen apró torny mellett kellett elhaladniok vak sétálásban az életüket kockára vető tolvajoknak, hogy eljussanak a kiemelt terem fölé. Ott aztán megkeresték azt a kis azellőztető ablakot, a melyet nyarankint ki szoktak nyitni, a melyet azonban telen át gondosan bezárnak. Ezt a több centiméter vastag üveggöcskét, nem lehet tudni, miképpen, kiemelték, a harminczöt centiméter szélességű nyíláson aztán az egyik gonosztevő lehoczatoita a másikat a képtárba. A szeruza vastagsága, de libetetlenül erős kötelet ott hagyták a tolvajok. Ez minden, a mit a múzeum emlékül eliebt. A múzeum Lavallard nevű termében — így hívják, mert két Lavallard fivér ajándékozta az egészet — meggyújtotta az éjjeli látogató a magával vitt gyertyát, annak a pisálkoló fényénél bannulatos pontossággal kivágott hat képet a keretéből, éppen azokat, a melyekre a muzeumban a legbűzskébbek voltak és aztán . . . Nos, aztán még korántsem szedte a sátorfáját. Föllesztített egy remek éremgyűjteményt tartalomzó üvegezekrényt és kizsedte belőle az összes aranyakat. És még mindig nem szókóit. Hanem igenis lefejtette még egy kanapéról a hársznyt, abba belecsomagolta a hat képet és csak aztán mondott istenbózzádot az arienszi múzeumnak.

Következik az utolsó felvonás. Persze csak egyelőre. Nyilván azok, a kik a fölsorolt gaztetkekben is ludasok, rámerészkedtek a legnagyobb, legvakmerőbb gonoszra: nem régen egy éjszaka be akartak lopóidzni az Apolló-terembe. A Louvre legpompásabb, legszebb, legcsodálatosabb csarnokába, a melyhez fogható nem is igen van több sem a nemzetek, sem a királyok kincses palotáiban.

A mit a Galerie d'Apollon magában foglal, azt lajstromba szedni is csak egész könyvben lehetne. A mit az ötvös és zománcművészet francia, olasz és német földön a tizenkettedik századtól fogva remeket és értékeset alkotott, a mi ékzerhez, nemeskővű fegyverhez, a gall nagyság és vitézség emlékei tapadnak, annak a színe, a virága itt van ebben a teremben. Egyetlen szekrényének az értékét talán ötven millióval sem lehetne megfizetni. Ebben van a világ legszebb gyémántja, a Regent, a mely egymagában tizenöt milliót ér, mellette a másik gyémántcsoda, a Mazarin, ugyanebben a szekrényben, egyebeken kívül, I. Napoleon koronája, Medici Katalin mellidiszé. És így lehetne folytatni ezt nyolcz nagy és egész sereg kisebb üvegszekrény mellett. Ez az Apolló terem. És ezt akarták meglapni lelkelten, de jól száronitó tolvajok. Egy darab inden: egy latifundium.

A Szajna felől, a hová a galéria fenéklaklaka néz, akartak a gonosztevők behatolni. A hatalmas ablak alatt van a IX. Károlyról elnevezett remekművű erkély, tíz méternél magasabban a föld színétől. Hogyan, miképpen, libetetlen kifürkészni, a tolvajok létra segítségével nélkül följutottak erre a balkonra. Kivették már a terembe nyíló ablak egyik üveglapját is, a mely kilencz milliméter vastag.

De ennél tovább nem juthattak. Következett az éjjeli ór óránként ismétlődő ellenőrző sétája. El kellett tűnőök. De bizonyára mincezen kizárva, hogy még vissza jönnék

V. II.

Halálos esés. Nagy Pál hódmezővásárhelyi őrszeli esendőr, az őrs padlására meöve, annak lépcsőjémegcsuszott és lezuhant. A szerencsétlenül járt esendőr az esés által szenvedett belső sérülései következtében rövid kintődás után február 8-án meghalt és a megejtett orvos rendőri bonczolás után bajtársai élénk részvétele mellett eltemették.

Gyilkossági kísérlet. Jenesutz István, Aradmegye kerülőzi lakost, február 9-én este 7 órakor a saját lakásán, Urzuj István az ablakon át meglötte és súlyosan megebesítette. A tettes a csendőrség által elfogatott s a bíróságnak átadott.

Rablógyilkosság. A baranyamegyei Gordisa községben, február 14-én este 9 és 10 óra között Hilfreich József ottani korcsmáros távollétében annak lakásába egy fegyveres rabló behatolt és a korcsmáros nejét, szül. Engel Terézt egy puskalövessel meglötte, a korcsmáros Jolán nevű leányára pedig egy forgópisztolyal kétszer rálőtt és rajta súlyos, de nem életveszélyes sérülést okozott. ezek után pedig 100 korona készpénzt elrabolva, elmenekült. A csendőrség a nyomozást bevezette és a tagadásban levő, de alapos gyanuval terhelt tettetést Báranek János alsószentmártoni lakos személyében kiderítette és azt elfogva, a bűnjelekkel együtt a siklósi kir. járásbíróságnak átadta.

KÜLÖNFÉLÉK

Az ujjlenyomatokat, mint azonosítási és fölismerési eszközt már Transwaalban is alkalmazzák az Ázsiából bevándorló mohammedán vallásu elemek nyilvántartására és azonosóságának megállapítására. A gyarmati hivatal által most kiadott «kék könyv» elmondja, hogy négy módszer között lehetett és kellett a gyarmati kormányoknak választani. A «kézirásai és physikai sajátosságok» rendszere teljesen alkalmazhatlan volt az ázsiaikra. A másik mód, a fotografálás, a mohammedán vallás alapelveibe ütközik. A Bertillon-féle mérések rendszere ugyanezen szempont alá esik, azonkívül nagyon drága. Maradt tehát az ujjlenyomat, mely az ázsiaikat nem teszi ki semmi megalázó vagy zaklató eljárásnak és vallási tanaiukba sem ütközik.

Óriási fenyőfák. Ismeretes, hogy földünkön Amerikában vannak a legmagasabb fenyőfák. Kaliforniában több olyan fenyőfa él, mely 130—140 méter magas és a töve 17—20 méter kerületű. Mult évben egy ily óriási fenyőfa, miután töve mellett forrás buggyant fel, kidőlt. A «Scientific American» szerint a ledőlt fa mellé 57 lovas állt egymásután hosszában és 150 sorakozott egymás mellé. Az óriási fát azélfűrészelték 40 darabra és 40 vagonon szállították Newyorkba, a hol a növénykertben fogják kiállítani közszemléletre. A fa törzse átlagosan 7 tonna súlyú volt vagonoként számítva. Az első vagon fatörzse 11.6 m. átmérőjű volt, az utolsóé 3.3 méter. Az ágakból 9 öl fa került ki. Számítások szerint a fa 2—3 ezer évet élt.

Szerkesztői üzenetek.

Névtelen levelekre, továbbá a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre a szerkesztőség nem válaszol.

K. F. Őrsvezető. A még hátralevő rövid időt várja be türelemmel. A küldött bélyeget lapunk javára bevételéztük.

A. V. alföldi csendőr. Igen.

Alföldi csendőr. 1. Ennek a kérdésnek a megoldása folyamatban van. 2. 365-ik. 3. Megküldtük.

B. J. 1. Nincs igénye. 2. A közegei előjárásának adandók át, a ki táplálásukról gondoskodik. 3. Bármely jobb könyvkereskedésben megrendelheti. 4. A szabadságot, ha a kérelem indokolt és a szolgálat megengedi, nem tagadják meg.

K. csendőr. 1. A rá eső hányad leszetése ellenében jogosult a lapot olvasni. 2. Egyiptomnak nem, de Jeruzsálemnek királya. 3. A csendőr járőr, az E—26. jelzetű «Katonai díszadás C»—1. fejezetének «I. Általános határozmányok katonaszemélyek szállására». 1. pontjának 7. sorában foglaltak szerint, a többek között őrzáti lappal is jogosult vasuton utazni. 4. Csak a teljesen vagyontalan betegek ápolatnak az országos betegápolási alap terhére, a melyhez különben minden adózó polgár egyenes adója 3%-ával hozzájárul. A kinek vagyona van, köteles a betegápolási díjat megfizetni, ezt teheti azonban apróbb havi részletekben is, ha beigazolja, hogy azt egyszerre megfizetni képtelen, 5. II. Rákóczi Ferenc, ki 1735-ben Rodostóban halt meg, híve, Mikes Kelemen által édes anyja, Zrínyi Ilona, Tököly Imréné sírjába temeltetett el Konstantinápolyban Galata nevű külvárosában, hol eirjokat, hazaszállításukig a Benoit nevű francia szerzet tagjai őrizték. A hamvak hazaszállítására, minthogy török földben pihentek, a Porta engedelmét kellett kikérni.

Tökölyök. 1.—2. A kir. közjegyző. 3. 103-ik. 4. Előreláthatólag folyó évi július hó 1-ével. 5. Figyelmeztetni igen, fenyegetni nem. Talán összetéveszti a kettőt? 6. Nem illő 7—8. A választ megtalálja az ált. szolg. hat. Bevezetés 1. pont 6-ik és a II. szolg. utasítás 3. §. 1. bekezdésében.

N. J. ca. cz. Őrsvezető. Olvassa el a járásörmeisteri utasítás 6. §. ntolsó bekezdését.

B. L. Ha a 4 mm. szabványos súlyú málhát egy elfogat nem bírja, a mit a község előjárósága igazolni tartozik, akkor két elfogatót vez igénybe. Egyébként olvassa el az ill. szab. 21. §. 7. pontjának 4. bekezdését.

L. A. Kisérje figyelemmel a pályázatokat, azokban a szükséges feltételeket is meg fogja találni.

S. S. 115-ik.

E. Őrsvezető. A cseládfentartó czimen póttartalékba helyezett egyén a védtörvényutasítás értelmében, mindaddig, míg e czimen van a póttartalékban, a csendőrségbe nem vehető fel.

Á. D. Kebed. Csak a dúvadakra vadászhatnak.

B. J. 1. Purling. Ezen óhajának teljesítésére nem érezzük magunkat hivatottnak, a jövő évi zsebkönyvben már amúgy is benn lesz, addig legyen türelemmel. 2. Lesz, de még nem tudni mikor.

M. J. csendőr. A határrendőrséghez a felvételek a szükséghez képest és nem időszakonként történnek. Külömben kisérje figyelemmel az annak idején lapunkban is megjelenő erre vonatkozó pályázati hirdeményeket és abból meg fog tudni mindent.

T. J. 1. Ha közvetlenül lép át, akkor beszámíttatik. 2. A kivonuló járőrnek mindig az a vezetője, a kit az őrsparancsnok vagy helyettese, a kivonulás alkalmával olyannak eldör.

K. P. Kérjen több — bármely napilap vasár- vagy ünnep-

napi számában bőven található — fővárosi bankháztól prospektust, azokból kiválaszthatja a legelőnyösebbet. Czégekét különben elvből nem ajánlunk.

Vitakozók. Az őgróf nem magyar, hanem német és olasz főnemesi rang. A jelzett családnak — a mely különben olasz eredetű — minden tagja őgróf, kívülök más őgróf család nincs Magyarországon.

V. S. jörmester. Az 5915—1905. ezámn honvédelmi miniszteri rendelet kifejezetten tovább szolgáló altisztek gyermekeinek biztosítja — egyes tanintézetekben — a tandíjmentesség kedvezményét, hogy azt a gyakorlatban a nyugdíjas altisztek gyermekeire is kiterjesztik-e, nem tudjuk. Próbálja meg.

Egy előfizető. 1. Azt most még megmondani nem lehet. 2. E kérdés az elsőnél fogva tárgyaltan. 3. Részletekbe, mint-hogy azok még előttünk is ismeretlenek, nem bocsátkozhatunk, annyit azonban mondhatunk, hogy a mostaninál kedvezőbb lesz.

B. J. A 14 nappal megszakított katonai szolgálati idejét most nem számítják be, hanem ha már a csapatnál kérte a csendőrséghez való áthelyezését, akkor kérje szolgálati uton az erre vonatkozó adatoknak a csapatjától leendő beszerzését, a mely adatok aztán az ön anyakönyvi lapjánál fognak őriztetni a bekövetkezendő felülvizagáltatásáig a melyeknek alapján szolgálati idejét, ha megérdemli, legfelsőbb engedéllyel annak idején beszámítják. 2. Azt időhöz kötötten megmondani nem lehet.

U. F. Ön nem tehet egyebet, minthogy az atyja által elzálogosított földeket kiváltja.

IX. éves előfizető. 1. A kinevezések — kivéven a katonatiszti és tiszthelyettesieket — sehol, tehát a postánál sincsenek hónapokhoz vagy napokhoz kötve. 2. Irja meg milyen állásról van szó, akkor megmondhatjuk, hogy az illetőek mi a javadalmazása. 3. A rendelet, melylyel a kinevezésről értesítik, mindig megmondja, hogy kinél kell jelentkezni.

F. G. csendőr. Kérdezze meg a szárnyparancsnokságtól.

M. J. járásörmeister. Azért nincsenek felvéve, mert ott csak a járás-, illetve őrsparancsnokok nevei vannak feltüntetve. Egyébként a folyó évi csendőrségi zsebkönyv 49. lapoldalan feltalálhatja saját névét is és meggyőződhet róla, hogy nem érte őnt a mallózás sérelme.

F. S. 1. Azt a dolgot sürgetni nem lehet, várja türelemmel az elintézését. 2. Sorsjegyeiről később.

Kiváncsi. Mindaddig, míg az ön előtt egy évvel jeivényesen kitüntetett Bednere János és Tóth Ferenc számára a jelvénypótdíj nem folyósítottatik, az önnek sem lesz folyósítható, tehát csak türelem továbbra is.

M. M. csendőr. Bardócz Salamon járásparancsnokság vezetésével megbízott őrmester a II. kerületnél Pancsován állomásozik.

Kiváncsi X. 1., 2., 3. Mind légből kapott kohlomány. 4. Hihetőleg ez év folyamán. 5. Még nem állanak átdolgozás alatt.

Bihari. 1. Megküldöttük. 2. Az előfizetési felhívásban, a melyet ön is meg fog kapni, minden tudnivaló benne lesz.

B. Sz. 1. 75-ik. 2. Utólag senki sem.

FEJTÖRŐK.

Számталány.

Egy társaságban bizonyos célra 7200 koronát kellett összegyűjteni. Midőn a gyűjtés befejeződött, kitűnt, hogy mindenkinek még egyszer annyit kellett adnia, mint a hányan összesen jelen voltak. Hány személy volt jelen?

As eddig megjelent legérdekesebb detektivelbeszélősek, melyek Nick Carter a legszemélyesebb amerikai detektívnek átör kalandjait tartalmazzák. Ezen legérdekesebb bűneseteket és azoknak részletes nyomozásait Nick Carter maga beszéli el. — Ár 15 krajczár. Kapható mindenütt és a kiadóban

STOKOVSKY és MIKOLÁSY Budapest, Király-u. 13.

NICK CARTER
AMERIKA LEGNAGYOBB DETEKTIVJE!

Betűrejtvény

OOOOOOOOO zís

Verstálány.

H-val a kopasznak ez nincsen,
V-rel a tejfelből készitem,
B-rel mindenkinek a kára,
R-rel a méhek sokasága.

Megfejtési határidő: 1908 márcz. 9.

Mind a három talányt megfejtők között egy darab Erzsébet királyné sanatoriumi sorsjegy lesz kiosorolva.

Lapunk f. évi 7. sz.-ban közölt fejtörők helyes megfejtése:

Képtalány: •A kölcsönös megbecsülés a legjobb házi barát. — Betűrejtvény: •Jön az ellen. — Számrejtvény: •Az anya 36, a fiu 6 éves.

Helyesen megfejtették: Vaszary őrsv., Mór; nagymegyeri őrs; Kosztolányi István őrmester, Budapest; Sebestyén cs., Kömlő; Gyergyák őrsv., Deák őrmester és neje Kunszentmiklós; Cseke I. és Szalai J. próbacsendőr, Sárosp; Petrovits B. cz. őrsvezető Tápió-Szele; magyarbodza-krásznai őrs; Matósec A. cs., Fertőrákos; kaposvári őrs, Groesli Gyula cz. őrsv., Budapest; Nagy J. cs., Riváduliu; zámolyi őrs; facseti őrs; Sulán G. őrmester, Szabó M. őrsv., Ogyán; Kozma J. csendőr Turócszentmárton; Fazekas F. jörm és Dombi J. őrm. Bácsalmás; Liták M. csendőr Koskócz; Margineán J.-né Nagykáta; Pásztor M. és Tompai F. csendőrök Pancsova; nyirbélteki őrs; Szacsódi Sándor őrsvezető Nagykanizsa; hajdúszámonai őrs; Suhajda Gy. csendőr Hajdúszóvát; Kis Domokos őrm. és neje Mezőzah; Balla Lipót csendőr Krasznokvajda; czepesjai őrs; Pataki A.-né jörm.-né Liptószentmiklós; Helfert csendőr Ruszt; Kelemen M. őrsv. Magyarigen; Sántba József őrsv. Karczag; Tóth Kása István őrm. Csanytelek; Biró I. őrsv. és Váradi J. csendőr Abádszalók; Bretán L. őrm. és neje Bacsa; Rezner J. csendőr Noszlop.

*

A kiosorolt Erzsébet-királyné Sanatorium-sorsjegyet a nagymegyeri őrsnek elküldöttük.

NYILTTÉR.*

Turistáknak és kerékpárosoknak. Nektünk megküldött és teljes hitelt érdemlő értesítések szerint a Kwizda-féle Fluid (kigyó véljegy) és •Turista-fluid• tekintélyes turisták, kerékpárosok és lovasok által megerősített kirándulások előtt és után kiváló eredményvel használtatik. Ezen értesítések szerint a Kwizda-féle fluid azon tulajdonsággal bír, hogy a test izomzatát ellentámasztó és kitartóvá teszi annyira, hogy a legnagyobb megerősítetéseket is könnyedén kibírja. Mára azt pedig ezen szer teljesen feléleszti a pettyhűdt izomzatot, fáradtságot és minden túlerősítéstől származó fájdalmat; megszűntet. Ezen, szakférfiek által tett kijelentések hasznos útbaigazításul szolgálhatnak gyakorlati és sportkedvelőknek.

*E rovatban közöltékért nem vállal felelőséget a szerkesztőség.

HIVATALOS RÉSZ.

Büntetőjogi döntvények.

A btk. 343. §-ához. Szolgálatban állónak nem tekintendő az, kinek rendes fizetése nincs, hanem ellátásért dolgozik.

Ha vádlottnak a sértettnél rendes fizetése nem volt, s amikor dolgozott, akkor sem kapott fizetést, hanem a mire szüksége volt, azzal bőven ellátott, akkor vádlott nem tekinthető a sértett szolgálatában állónak és így az általa elkövetett lopás nem magánindítványi jellegű.

(Curia 1907 decz. 28. 9895/907. sz. a. II. Bt.)

Hamis pénz adásának ígérete, ravasz fondorlat.

A hamis pénz adásának ígérete elegendő a ravasz fondorlat megállapítására.

(Curia 1907 decz. 28. 9967/907. sz. a. III. Bt.)

Izgatás; választási bűncselekmények; gyűllekezet fogalma.

Izgatási vád esetében a vádlottnak gyűléseken tett nyilatkozatait összefüggésükben és a vádlottak megállapított politikai célzatának figyelembe vételével kell bíráló bíróságnak vizsgálni; nemcsak a nyilatkozatnak szó szerinti értelméből, de az azokban nyilvánuló agitációs módszerből s ennek eszközeiből is kell következtetést vonni. — Vádlottak beszédeinek főtárgya a faji és nyelvi különbség hangsúlyozása, és vádlottak a tájékozatlan tömeg indulataira számítottak, ezeket iparkodtak felkelteni és fokozni. Azt hirdették, hogy a tölök el vannak nyomva, a magyar nyelv tanítását és a magyar anyanyelvet a tölök anyanyelv kipusztítására irányuló butító törekvésnek festették, a magyarságot oly színben mutatták be, mint a mely a tölöket vallásuktól akarja megfosztani. Ez megállapítja az izgatást. — Vádlottak az a ténykedése, hogy Istentisztelet után a templomban az oltár mellől, az egybegyűlt híveknek a programbeszédét elmondani készülő képviselőjelölt meghallgatását ajánlotta azzal, hogy •tartsanak vele», az 1899: XV. cz. 171. §-ának 1. pontjába ütköző bűncselekmény. — Az a ténykedés, hogy vádlottak a tömeget a csendőrök rendelkezései elleni engedelmességre hívták fel ily kiállításokkal: •ne hagyjátok magatokat, ne féljetek a csendőröktől, üssétek a magyarokat», a btk. 172. §-ának 1. pontjában meghatározott bűncselekmény tényállásánál kimeríti. — Egyszerre gyűlést hívott össze, hogy mi célból gyűllekeztek össze, és hogy az összejövetelük természetű volt-e, vagy véletlen.

(Curia 1907 nov. 6. 8581/907. sz. a. I. Bt.)

Magyarnak Pécsi! — Nemzetnek Bécsi!

A szolgálat érdeke

is megkívánja a pontos órát. Legnagyobb választék a legpontosabb órákról és divatos ékszerekről képes árjegyzékben, melyet ingyen és bérmentve küldök bárkinek, ki ezen lapra hivatkozik.
SCHÖNWALD IMRE, PÉCS, órásmest. és ékszergy.

Hűtlen kezelés erdőőr által elkövetve.

Vádlott azon cselekménye, hogy mint a szolgálatulójának erdője feletti való felügyelettel megbízott erdőőr, szolgálatulójának, kinek érdekeit előmozdítani kötelessége volt, azon célból, hogy magának jogtalanul vagyoni hasznot szerezzen, tudva és akarva vagyoni kárt okozott azáltal, hogy egyes vevőknek nagyobb mennyiségű fát szolgáltatott ki, mint a mennyit a vevők megvásároltak, a Btk. 361. §-a szerint minősülő hűtlen kezelés tényálladékát kimeríti.

(Curia 1907 decz. 27. 9892/907. sz. a. II. Bt.)

Magánlaksértés.

Sértetteknek az az eljárása, hogy vádlott házánál garázda módon viselkedtek, vádlottat nem jogosította fel arra, hogy a sértettek által tőle bérben tartott bezárt lakásba, azoknak mint ott lakóknak beleegyezése nélkül behatoljon és onnan holmijukat kioldálja; vádlott cselekménye a Btk. 330. §-ában meghatározott magánlaksértést állapítja meg.

(Curia 1907 decz. 5. 9348/907. sz. a. III. Bt.)

Rablás fogalmához.

Vádlottaknak az a cselekménye, hogy sértett birtokából az ennek tulajdonát képező aranyórát és lánczot a személye ellen alkalmazott azon erőszakkal, hogy egyikük a vállánál fogva a földre lenyomta és ott lenyomva tartotta, az alatt pedig a másik az órát és lánczot mellényéről letépte, abból a célból vették el, hogy azokat jogtalanul eltulajdonítsák, a Btk. 344. §-ába ütköző rablás bűntettének tényálladékai ismérveit magában foglalja.

(Curia 1907 decz. 17. 9578/907. sz. a. II. Bt.)

SZEMÉLYI ÜGYEK.**Áthelyezettek :**

1908 február hó 15-ével:

szentléleki **Hajdó Márton**, VIII. sz. csendőrkerületbeli főhadnagy, oktató tiszt, ezen állásától való egyidejű felmentés mellett, szakasparancsnoki minőségben a III. számú csendőrkerületbe: Kalocsára.

Freszly Loránd, III. számú csendőrkerületbeli főhadnagy, kalocsai szakasparancsnok, oktató tiszt minőségben a VIII. számú csendőrkerületbe: Debreczenbe.

Kinevezetett :

1908. évi február hó 1-ével:

Járásőrmesterré:

Ehleiter Ferencz II. számú csendőrkerületbeli őrmester, a honvédelmi ministerium 16. osztályában való tartós vezénylés mellett (Rangszám 1.)

Okirattal megdicsértettek :

A m. kir. honvédelmi minister úr által:

Csibi Tamás, m. kir. VII. sz. csendőrkerületbeli járásőrmester, a közbiztonsági szolgálat terén hosszú időn át kifejtett buzgó és eredményes működéseért.

Kazmér Benő, m. kir. III. sz. csendőrkerületbeli járásőrmester, a közbiztonsági szolgálat terén hosszú időn át kifejtett buzgó és eredményes működéseért.

A m. kir. III. sz. csendőrkerületi parancsnokság által:

Dulcon Lajos törzsőrmester, mert 15 évi csendőrségi szolgálati ideje alatt, a közbiztonsági szolgálat terén és irodai alkalmazásban, de különösen mint szárnyszámvivő és mint pótszárny raktárkezelő, mindenkor kiváló buzgalmat, lelkiismeretes pontosságot és megbízhatóságot tanusított, példás magatartásával alárendeltjeinek és bajtársainak mintaképül szolgált.

Gálfi Illés őrmester, mert az 1907. évi augusztus hó 10-én a borsodmegyei Harsány községhez tartozó Gombászó szőlőtelepen meggyilkolva talált Molnár Ferencz harsányi lakos, hegyőr gyilkosait ügyességgel és szakértelemmel párosult körültekintő nyomozás során aránylag rövid idő alatt kiderítette és az igazságszolgáltatásnak átadta.

Nagy János I. őrsvezető, mert az 1907. évi augusztus hó 10-én a borsodmegyei Harsány községhez tartozó Gombászó szőlőtelepen meggyilkolva talált Molnár Ferencz harsányi lakos, hegyőr gyilkosainak kinyomozása és elfogása körül járőrsvezető járásparancsnokát határozottan támogatta, buzgó, leleményes és körültekintő eljárásával a siker eléréséhez nagyban hozzájárult.

Kovács János II. csendőr, mert az 1907. évi október hó 15—16-ika közötti éjjelen a borsodmegyei Sajókazinczon Schwarcz Sándor ottani lakos kárára betörés útján elkövetett 280 korona értékű 20 darab birkalopás tetteseit buzgó, leleményes és 131 órán át tartó fárasztó nyomozás során kiderítette, 18 darab birkát megkerített, a tetteseket pedig elfogva az igazságszolgáltatásnak átadta.

Kócs János csendőr, mert az 1907. évi október hó 15—16-ika közötti éjjelen a borsodmegyei Sajókazinczon Schwarcz Sándor ottani lakos kárára betörés útján elkövetett 280 korona értékű 20 darab birkalopás tetteleinek 131 órán át tartott kinyomozásánál járőrsvezetőjét határozottan támogatta, buzgó, leleményes és körültekintő eljárásával a bűnfelek biztosításához és a tettesek elfogásához nagyban hozzájárult.

Kovács György I. őrsvezető, mert mint szárnyirodai segédmunkás előjáró szárnyparancsnokát hosszabb idő óta a legnagyobb szolgálati készséggel, nagy szorgalommal és odaadóan támogatta, minden munkájában nagy kötelességtudást és lelkiismeretes pontosságot tanusított, példás magatartásával alárendeltjeinek mintaképül szolgált.

Kényelmes

havi részletfizetésre

Képes hangszer-árjegyzék ingyen és bérmentve.

hegedűk, grammofonok, fuvolák, czimbalmok

Önműködő, forgatható hangszerek.

Előzékeny kiszolgálás, méltányos üzleti elvek.

ELEK és TÁRSA

BUDAPEST, Károly-korút 10. sz.

Kukla Ferencz cz. őrsvezető, mert mint törzsbeli segédtszti segéd munkás a reá bizott teendőket mindenkor a legnagyobb készséggel és odaadó buzgalommal teljesítette, példás magatartásával és előljáróiboz való hű ragaszkodásával bajtársainak mintaképül szolgált.

A m. kir. VI. sz. csendőrkerületi parancsnokság által:

Vlasis János, *Szabó* János I. és *Szekér* József járás-ormesterek, az 1907. évben a közbiztonsági szolgálat igen fontos érdekét képező legénységi létszámkiegészítés körül a jelentkezők szorgalmas gyűjtése által tanúsított buzgó és eredményes tevékenységükért.

Nyilvánosan megdicsértettek:

A m. kir. III. sz. csendőrkerületi parancsnokság által:

Kolozsi Károly csendőr cz. őrsvezető, *Talált* József és *Szabó* István csendőrök, mert az 1907. évi augusztus hó 10-én a borsodmegyei Harsány községhez tartozó Gombászó szőlőtelepen meggyil olva talált Molnár Ferencz barsányi lakos hegyőr gyilkosainak kinyomozása és elfogása körül járőrzetű járásparancsnokukat hathatósan támogatták, buzgó, leleményes és körültekintő eljárásukkal az eredmény biztosításához nagyban hozzájárultak.

A m. kir. VI. sz. csendőrkerületi parancsnokság által:

Kovács József I., *Vincze* József, *Bernschütz* József és *Varga* István I. járásormesterek, *Mészáros* János II. és *Kriszpenz* András cz. őrmesterek, *Somogyi* István II., *Marosi* Gyula és *Böcs* János őrsvezetők, *Szalai* Jenő és *Mészáros* Lajos cz. őrsvezetők, az 1907. évben a legénységi létszám kiegészítése körül kifejtett odaadó és eredményes tevékenységükért.

Jutalmazások.

A m. kir. belügyminister ur a Sipos Ignác akolháti pusztai lakoson elkövetett rablógyilkosság tetteseinek kinyomozása körül szerzett érdemeik elismeréseül a III. számú csendőrkerületi parancsnokság állományába tartozó *Herbst* József járásormesternek 80, *Szili* János cz. őrmesternek 50, *Novák* István járásormesternek és *Tarcsi* Gyula csendőrnek 40—40, *Piridi* Sándor cz. őrmesternek, *Fodor* István csendőr cz. őrsvezetőnek, *Ticz* József, *Hasuk* István és *Balla* József csendőröknek 30—30 korona pénzjutalmat adományozott.

Életmentési jutalomdíj.

A m. kir. belügyminister ur *Jónás* András II. számú csendőrkerületbeli csendőr cz. őrsvezetőnek, egy ember életének, saját élete kockáztatásával a vizbefulástól történt megmentéseért 50 korona életmentési jutalomdíjat folyósított.

Előléptettek:

1908 február hó 6-ával:

a m. kir. I. számú csendőrkerület állományában:

az öt évi tényleges csendőrségi szolgálat befejezése után:

Bálint András, *Lőrincz* Gyula, *Butyka* Dénes, *Soós* Péter, *Kiss* János és *Székely* Domokos csendőrök, csendőr címzetes őrsvezetők.

Névváltoztatás.

Albu György, I. számú csendőrkerületbeli csendőr vezetéknevet, a m. kir. belügyminister urnak 1908. évi január 20-án kelt 143191/VI-a. számú engedélye alapján „*Zágoni*”-ra változtatta.

Házasságra léptek:

A m. kir. I. sz. csendőrkerület állományában:

Dobos József cz. őrsvezető, *Behlendi* Ilonával, 1908 február 2-án, Nagyhalotán.

a m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:

Pletikoszich Márton cz. őrmester, *Lőrincz* Amáliával, 1907 decz. 26-án, Pancsován.

PÁLYÁZATOK.

Egy irnoki állás a törökkanizsai kir. járásbiróságnál. Fizetés pótlékkal 1400 kor. Lakpénz 300 kor. Magyar nyelv szóban és írásban. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Előzetes 3 havi próbaszolgálat és bírósági bizonyítvány a kezelési teendőkhöz való jártasságról. Kérvények a nagyikindai kir. törvényszék elnökéhez 1908 márcz. 15-ig.

Szolgái állások a mohács-pécsi vasutnál:

1. Két állomásmálházói,
2. Két váltókezelői,

Fizetés 800 kor. Lakpénz szabályszerű. Valamennyi állással természetbeni egyenrubázat.

Ezen állások a végleges kinevezés elnyeréséig 2 kor. napibérrel javadalmazva.

Feltételek: Magyar nyelv szóban és írásban. Hat havi próbaszolgálat.

Ezenkívül:

ad 1. a vasuti személy- és közbiztonsági szabályzat ismerete;

ad 2. a váltóóri szolgálatra vonatkozó utasítások ismerete;

Továbbá:

Altiszti állások a mohács-pécsi vasutnál:

1. Két állomásfelvigyázói,
2. Egy raktárnoki.

Fizetés 1200 korona. Természetbeni egyenrubázat. A végleges kinevezés elnyeréséig az állomásfelvigyázói állás 2 korona 40 fillér, a raktárnoki állás pedig 2 korona napibérrel javadalmazva.

Feltételek: Magyar nyelv szóban és írásban. Négy középiskolai vagy ezzel egyenértékű iskolai végzettség. Ily vizsga hiányában vasuti altiszti képesítő vizsga. Hat havi — az állomásfelvigyázói álláshoz pedig egy évi — próbaszolgálat.

Ezeken kívül:

ad 1. távirdai, forgalmi és kereskedelmi vizsga a felhatalmazás az önálló forgalmi szolgálatra;

ad 2. kereskedelmi vizsga.

Kérvények a mohács-pécsi vasut üzletigazgatóságához 1908 márcz. 18-ig.